

Det er fundet hensigtsmæssigt, i hvert fald indtil videre, at bibeholde muligheden for, at en virksomhed kan anmelde en konkurrencebegrænsende aftale til Konkurrencestyrelsen med henblik på en eventuel fritagelse efter § 8, stk. 1. Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt – og i overensstemmelse med tankerne bag gennemførelsesforordningen – at give Konkurrencerådet mulighed for at undlade at behandle en anmeldelse, hvis den anmeldte aftale eller praksis kan have mærkbar samhandlingspåvirkning. Det er endvidere i overensstemmelse med ånden i det netværkssamarbejde, som er etableret mellem Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder, jf. pkt. 15 i præambelen til gennemførelsesforordningen. Netværkssamarbejdet forudsætter således, at der kan ske omfordeling af en sag inden for netværket for derigennem at sikre, at sagen behandles af den myndighed, der har særlige forudsætninger for at behandle den. Det tilstræbes inden for netværket at sikre, at kun en myndighed behandler den samme sag. Fastholdelse af virksomheders retskrav på Konkurrencerådets bedømmelse af aftaler med mærkbar samhandlingspåvirkning vil være stridende mod disse intentioner og føre til en u hensigtsmæssig ressourcebelastning af Konkurrencerådet og Konkurrenceankenævnet.

Konkurrencerådet vil fortsat have pligt til at behandle en anmeldelse, hvis den anmeldte aftale ikke har samhandlingspåvirkning. Det forudsætter dog, at der på tidspunktet for rådets behandling af anmeldelsen aktuelt består en konkurrencebegrænsning. Er den konkurrencebegrænsende aftale ophørt på tidspunktet for rådets behandling, har virksomheden ikke et retskrav på, at der afsættes ressourcer til en behandling af aftalen.

§ 8, stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse finder forbuddet i § 6, stk. 1, ikke anvendelse, hvis de fire betingelser i § 8, stk. 1, er opfyldt. Dette svarer til den gældende § 8, stk. 1 (jf. FT 1996/97, tillæg A, s. 3662-3663). Det nye er, at det ikke længere er et krav, at en virksomhed har opnået en fritagelse fra Konkurrencerådet for, at aftalen ikke rammes af forbuddet. En virksomhed kan således vælge selv at vurdere, om betingelserne er opfyldt. Hvis det kommer til en sag – for Konkurrencerådet eller for domstolene – har virksomheden, i overensstemmelse med gennemførelsesforordningens artikel 2, bevisbyrden for, at de fire betingelser er opfyldt.

§ 8, stk. 2

En virksomhed har efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2 som hidtil mulighed for at indgive en anmeldelse

til Konkurrencestyrelsen med henblik på at opnå en afgørelse fra Konkurrencerådet af, hvorvidt der kan gives en fritagelse fra forbuddet i § 6, stk. 1, til en konkurrencebegrænsende aftale.

§ 8, stk. 3

En virksomhed kan påberåbe sig fritagelsesmuligheden i stk. 1 uden at have anmeldt en konkurrencebegrænsende aftale. På denne baggrund foreslås begrænsningen i den gældende lov om, at en fritagelse tidligst kan få virkning fra anmeldelsestidspunktet, ophævet. Det bliver således muligt for Konkurrencerådet, hvis det findes hensigtsmæssigt, at træffe afgørelse om, at en fritagelse har virkning allerede fra tidspunktet for indgåelsen af aftalen m.v.

§ 8, stk. 4

Med den ændrede formulering (»kan forlænge« i stedet for »forlænger«) understreges det, at det er op til en virksomhed at vurdere, hvorvidt den vil indgive en anmeldelse med anmodning om forlængelse af en allerede udstedt fritagelse. Hvis en virksomhed mener, at betingelserne i § 8, stk. 1, fortsat er opfyldt, er der ikke grund til, at den indgiver en anmeldelse med anmodning om forlængelse. Vælger virksomheden imidlertid at gøre det, kan Konkurrencerådet udstede en forlængelse af fritagelsen, hvis rådet mener, at betingelserne fortsat er til stede. Har der været knyttet vilkår til en tidligere meddelt fritagelse, kan Konkurrencerådet ændre disse, såfremt der er behov herfor.

§ 8, stk. 5

Efter den foreslåede bestemmelse kan Konkurrencerådet undlade at træffe afgørelse efter stk. 2 eller stk. 4, hvis den anmeldte aftale m.v. mærkbart kan påvirke samhandelen. Dette er en konsekvens af gennemførelsesforordningen, der indebærer, at en konkurrencebegrænsende aftale m.v., der mærkbart begrænser samhandelen, ikke længere kan anmeldes til Kommissionen med henblik på en fritagelse fra forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1. Virksomhederne skal selv vurdere, om de positive virkninger af en aftale opvejer de skadelige virkninger, således at aftalen ikke omfattes af forbuddet.

Efter lovforslagets nr. 35 foreslås den gældende bødeimmunitet, jf. § 23, stk. 2, udstrakt til også at gælde for det tidsrum, hvor Konkurrencerådet overvejer, om en konkurrencebegrænsende aftale mærkbart kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

Begrebet samhandlingspåvirkning og det tilhørende mærkbarhedskriterium skal fortolkes i overensstem-